

דְּשְׁכִינְתָא. וּבְעֵי בַר נָשׁ, דְּלֵא לְשִׁקְרָא בְּהַאי
בְּרִית, דְּמֵאן דְּמִשְׁקַר בְּהַאי בְּרִית, מְשַׁקֵּר
בְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. מָאֵי שִׁקְרָא. הוּא, דְּלֵא
יִיעוּל הַאי בְּרִית בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (מלאכי ב) וּבַעַל בַּת אֵל נָכַר.

שֶׁל הַכֹּל - לְהַפְנִס בְּכִרִית אַבְרָהָם,
שֶׁהוּא קָשֶׁר הַשְׁכִּינָה. וְצָרִיף אָדָם
שֶׁלֹּא לְשַׁקֵּר בְּכִרִית הַזֶּה, שְׁמִי
שֶׁמִּשְׁקַר בְּכִרִית הַזֶּה, מִשְׁקַר
בְּקוּדוּשׁ בְּרוּף הוּא. מָה הַשְׁקֵר?
הוּא שֶׁלֹּא יִכְנִיס בְּרִית זֶה לְרִשׁוּת
אַחְרָת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבַעַל בַּת אֵל
נָכַר.

רְבִי יְהוּדָה אָמַר מְהֵכָא, (הושע ה) בֵּינֵי בְּגָדוֹ כִּי
בְּנִים זָרִים יִלְדוּ. מָאן דְּמִשְׁקַר בְּהַאי
בְּרִית, מְשַׁקֵּר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. מְשׁוּם
דְּהַאי בְּרִית בְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אַחֲדָא, וְכַתִּיב
לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל וְכֹל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וּגו'.

רְבִי יְהוּדָה אָמַר מְכָאן, (הושע ה)
בַּה' בְּגָדוֹ כִּי בְּנִים זָרִים יִלְדוּ - מִי
שֶׁמִּשְׁקַר בְּכִרִית הַזֶּה, מִשְׁקַר
בְּקוּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, מְשׁוּם שְׁבִרִית
זוֹ אַחוּזָה בְּקוּדוּשׁ בְּרוּף הוּא,
וְכַתוּב לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל וְכֹל
תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּגו'.

לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם. (שמות כ) ר'
אֶלְעָזָר הָזֶה אָזִיל בְּאַרְחָא, וְהָוָה ר' חִיָּיא
עָמִיָּה. אָמַר ר' חִיָּיא, כְּתִיב (דברים כא) וְרֵאִיתָ
בַּשִּׁבְיָה אִשֶׁת יַפֶּת תֹּאֵר וּגו', מָאֵי טַעְמָא. וְהָא
כְּתִיב לֹא תִתְחַתֵּן בָּם. אָמַר לִיָּה, בְּעוּד
דְּבִרְשׁוּתֵיהוּ קִיָּיִמִי.

לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם.
רְבִי אֶלְעָזָר הִיָּה הוֹלֵף בְּדָרְךָ, וְהִיָּה
עָמוֹ רְבִי חִיָּיא. אָמַר רְבִי חִיָּיא,
כְּתוּב וְרֵאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אִשֶׁת יַפֶּת
תֹּאֵר. מָה הַטַּעַם, וְהִרִי כְּתוּב לֹא
תִתְחַתֵּן בָּם? אָמַר לוֹ, בְּעוּד שֶׁהֵן
קִיָּמוֹת בְּרִשׁוּתָם.

וְהָא חֲזִי, לִית לָךְ אַנְתּוֹ בְּעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת כְּדָקָא חֲזִי.
דְּתַנְיִנְן, אָמַאי אַסְמִיךְ פְּרִשְׁתָּא דָא, לְבֵן סוּרֵר
וּמוֹרָה. אֶלָּא בּוֹדָאֵי, מָאן דְּנָסִיב הַאי אַתְתָּא,
בֵּן סוּרֵר וּמוֹרָה יְרִית מִינָה. מָאֵי טַעְמָא. מְשׁוּם
דְּקָשָׁה לְמַעַבְר זוֹהֵמָא מִינָה, וְכֹל שְׁפָן הֵיִיא
דְּאַתְנָסִיבַת בְּקִדְמִיתָא, דְּדִינָא בְּדִינָא אַתְדִּבְק,
וְאַסְתְּאַבַּת בַּהּ, וְקִשְׂיָא זוֹהֵמָא לְמַעַבְר מִינָה,
וְהִיָּנּוּ דְאָמַר מִשָּׁה בְּנָשֵׁי מְדִינָא, (במדבר לא) וְכֹל
אִשָּׁה יִדְעַת אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר הִרְגוּ.

וּבָאָה הוֹלְקִיָּה, דְּהֵהוּא בַר נָשׁ דְּיִרִית אַחְסִנְתָּא
דָּא, וְנָטִיר לָהּ. דְּבַהֵהוּא אַחְסִנָּא קְדִישָׁא
אַתְדִּבְק בַר נָשׁ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, כֹּל שְׁפָן
אִי זָכִי בְּפִקוּדֵי אוּרִייתָא, דְּהָא פָּשִׁיט מְלִכָּא
יְמִינֵיהּ לְקַבְלֵיהּ, וְאַתְדִּבְק בְּגוּפָא קְדִישָׁא. וְעַל
דָּא כְּתִיב בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים

אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם
שִׁיּוּרֵשׁ נִחְלָה זֶה וְשׁוֹמֵר אוֹתָהּ,
שְׁבָאוֹתָהּ יְרִשָׁה קְדוּשָׁה נִדְבָק
הָאָדָם בְּקוּדוּשׁ בְּרוּף הוּא. כֹּל שְׁפָן
אִם זוֹכֵה לְמַצּוֹת הַתּוֹרָה, שְׁהִירִי
פּוֹשֵׁט הַמְּלֶכֶךְ יְמִינוֹ כְּנִגְדּוֹ וְנִדְבָק
בְּגוּף הַקְּדוּשׁ. וְעַל זֶה כְּתוּב בָּהֶם
בִּישְׂרָאֵל, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים

בְּיַי אֱלֹהֵיכֶם. וּכְתִיב (דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לַיְי. בְּנִים אַתֶּם מִמֶּשׁ. דְּכָתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל. וּכְתִיב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

בַּה' אֱלֹהֵיכֶם, וְכָתוּב (שם יד) בְּנִים אַתֶּם לַה'. בְּנִים אַתֶּם מִמֶּשׁ, שְׁכָתוּב (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָתוּב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם וְגו'. (שמות כ) ר' שִׁמְעוֹן פִּתַח, (מלכים ב ד) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ לֵךְ הַגִּידִי לִי מַה יֵשׁ לְךָ בְּפִית. אָמַר לָהּ אֲלִישַׁע, פְּלוֹם אֵיךְ עַל מַה שֶּׁתִּשְׂרַה בְּרַכַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? שְׁשֵׁנִי, אֲסוּר לְאֲדָם לְכַרֵּךְ עַל שְׁלֶחַן רִיק, מַה הִטְעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהַבְּרָכָה שְׁלֹמְעֵלָה לֹא שׁוֹרָה בְּמִקּוֹם רִיק.

לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם וְגו'. (שמות כ) ר' שִׁמְעוֹן פִּתַח, (מלכים ב ד) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ לֵךְ הַגִּידִי לִי מַה יֵשׁ לְךָ בְּפִית. אָמַר לָהּ אֲלִישַׁע, פְּלוֹם יֵשׁ לְךָ עַל מַה שֶּׁתִּשְׂרַה בְּרַכַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? שְׁשֵׁנִי, אֲסוּר לְאֲדָם לְכַרֵּךְ עַל שְׁלֶחַן רִיק, מַה הִטְעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהַבְּרָכָה שְׁלֹמְעֵלָה לֹא שׁוֹרָה בְּמִקּוֹם רִיק.

וּבְגִינֵי בְךָ, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְסִדְרָא עַל פְּתוּרִיָּה, חַד נִהְמָא, אוּ נִתִיר, לְבָרְכָא עֲלוּי. וְאֵי לֹא יָכִיל, בְּעֵי לְשִׁירָא מַהְהוּא מְזוּנָא דְאַכַּל, עַל מַה דִּיבְרַךְ. וְלֹא יִשְׁתַּפַּח דִּיבְרַךְ בְּרִיקְנֵיָא.

וּבְמִשּׁוֹם כֵּךְ צְרִיף אָדָם לְסִדְרָא עַל שְׁלֶחַנו לְחַם אֶחָד אוּ יוֹתֵר לְכַרֵּךְ עֲלוּי. וְאֵם לֹא יָכִיל, צְרִיף לְהַשְׁאִיר מֵאוֹתוֹ מְזוּנָא שְׁאֵכַל עַל מַה שִּׁיבְרַךְ, וְלֹא יִמְצֵא שְׁמִבְרַךְ בְּרִיקְנֵיָא.

בֵּינָן דְּאִמְרָה, אֵינָן לְשִׁפְחָתָךְ כָּל בְּפִית פִּי אִם אֲסוּף שְׁמֵן. אָמַר וְדַאי הָא בְּרַכָּה שְׁלֵמָה בְּזַה, שְׁכָתוּב (קהלת ז) טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב. שְׁשֵׁם קְדוֹשׁ יוֹצֵא מִשְׁמֵן לְהַתְּבַרֵּךְ וּלְהַדְּלִיק מְנוֹרוֹת קְדוֹשׁוֹת. מַהוּ הַשְּׁמֵן הַזֶּה? (כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן) רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קלג) כִּשְׁמֵן הַטוֹב עַל הָרֵאשׁ וְגו'. ר' אֶלְעָזָר אוֹמֵר, אֵלֵיךְ טוֹרֵי דְאַפְרָסְמוֹנָא דְכָנָא.

בֵּינָן דְּאִמְרָה, אֵינָן לְשִׁפְחָתָךְ כָּל בְּפִית פִּי אִם אֲסוּף שְׁמֵן - אָמַר, וְדַאי הָרִי בְּרַכָּה שְׁלֵמָה בְּזַה, שְׁכָתוּב (קהלת ז) טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב. שְׁשֵׁם קְדוֹשׁ יוֹצֵא מִשְׁמֵן לְהַתְּבַרֵּךְ וּלְהַדְּלִיק מְנוֹרוֹת קְדוֹשׁוֹת. מַהוּ הַשְּׁמֵן הַזֶּה? (כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן) רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קלג) כִּשְׁמֵן הַטוֹב עַל הָרֵאשׁ וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, אֵלֵיךְ טוֹרֵי דְאַפְרָסְמוֹנָא דְכָנָא.

אָמַר ר' שִׁמְעוֹן, טוֹב שֵׁם, פְּמָה טְבָא שְׁמָא עֲלָאָה, דְּבוּצִינִין עֲלָאִין קְדִישִׁין, כַּד פְּלָהוּ נְהִרִין מִשְׁמֵן טוֹב, פְּמָה דְאַמִּינָא. וְאֲסִיר לִיָּה לְבַר נֶשׁ, לְאַדְפְּרָא שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּרִיקְנֵיָא. דְּכָל מָאן דְּאַדְפַּר שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּרִיקְנֵיָא, טָב לִיָּה דְלֹא אֶתְבְּרִי.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, טוֹב שֵׁם - פְּמָה טוֹב שֵׁם עֲלִיזוֹן שֶׁל מְנוֹרוֹת עֲלִיזוֹת קְדוֹשׁוֹת כְּשֶׁכֶּלֶן מֵאִירוֹת מִשְׁמֵן טוֹב, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנּוּ. וְאֲסוּר לְאֲדָם לְהַזְכִּיר אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִיקְנֵיָא. שְׁכָל מִי שֶׁמְזַכֵּר אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִיקְנֵיָא, טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא צְרִיף

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא אֶצְטְרִיף לְמַדְפַּר שְׁמָא קְדִישָׁא אֲלָא בְּתַר מְלָה. (דף

פ"ח ע"א) (בלומר על מלה) דְהָא שְׁמָא קַדִּישָׁא, לָא אֲדַפְר בְּאוֹרֵייתָא, אֶלָּא בְּתַר תְּרִין מְלִין, דְּכַתִּיב בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.

רבי שמעון אמר, לָא אֲדַפְר שְׁמָא קַדִּישָׁא, אֶלָּא עַל עוֹלָם שְׁלָם. דְּכַתִּיב, (בראשית ב)

בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. מִכָּאן, דְּלָא לְאֲדַפְרָא שְׁמִיהַּ קַדִּישָׁא בְּרִיקְנִיָּא. וְכַתִּיב לָא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא. (ס"א פתיב לא

תשא את שם יי אלהיך לשוא ולא לאדברא שמה קדישא בריקנייא אלא בכרכתא או בצלותא ומאן דאדבר שמה קדישא בריקנייא דלא בכרכתא או בצלותא כד נשמתייה נפקא מיניה ומינין לאתפרעא מיניה ולנקמא מיניה נוקמין דכתיב כי לא ינקח יי את אשר ישא את שמו לשוא)

וְתַנִּינְךָ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַהוּ בְּרָכָה. שְׁמָא קַדִּישָׁא. בְּגִין דְּמִינִיָּה מִשְׁתַּכַּח בְּרָכָתָא, לְכָל עַלְמָא. וּבְרָכָתָא לָא אֲשַׁתְּכַח עַל אַתְרֵי רִיקְנִיָּא, וְלָא שְׂרִיָּא עֲלוּי, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב לָא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא.

זכור את יום השבת לקדשו. (שמות כ) רבי יצחק אמר, פתיב (שמות כ) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְכַתִּיב בְּמִן (שמות טז) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בוֹ. פִּינּוֹן דְּלָא מִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ מְזוֹנִי, מַה בְּרָכָתָא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ.

אֵלָּא הָכִי תֵּאנָא, כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיִלָּא וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין. וְתֵּאנָא, אֲמַאי לָא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשּׁוּם דְּהָהוּא יוֹמָא, מִתְּבַרְכָּאן מִינֵיהּ כָּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלֵאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוֹנִיָּה לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מַהֲהִיא בְּרָכָה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה.

ובגניי פך, מאן דאיהו בדרגא דמהימנותא, פְּעִי לְסִדְרָא פְּתוּרָא, וְלֹאֲתַקְנָא סְעוּדָתָא בְּלִילָא דְשַׁבְּתָא, בְּגִין דִּיתְבַּרְךָ פְּתוּרִיָּה, כָּל

להזכיר את השם הקדוש, אֶלָּא אַחַר דְּכָר. שְׁהִרִי הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ לֹא נִזְכָּר בְּתוֹרָה אֶלָּא אַחַר שְׁנֵי דְבוּרִים (בלומר על דבר), שְׁכַתוּב בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.

רבי שמעון אמר, לֹא נִזְכָּר שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ אֶלָּא עַל עוֹלָם שְׁלָם, שְׁכַתוּב (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. מִכָּאן שְׁלָא לְהַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ בְּרִיקְנוֹת. וְכַתוּב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא. (פתיב לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא. שלא להזכיר שם הקדוש בריקנות, אלא בכרכה או בתפלה. ומי שמזכיר השם הקדוש בריקנות, שלא בכרכה או בתפלה, כאשר נשמתייה נפקא מיניה עתידים להפרע ממנו ולנקם ממנו נקמות, שכתוב כי לא ינקח ה' את אשר ישא את שמו לשוא.)

ושנינו, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַהִי בְּרָכָה? הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. מִשּׁוּם שְׁמִמְנוּ נִמְצְאָת הַבְּרָכָה לְכָל הָעוֹלָם, וְהַבְּרָכָה לֹא נִמְצְאָת עַל מְקוֹם רִיק וְלֹא שׂוּרָה עֲלוּי. זְהוּ שְׁכַתוּב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא.

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק אמר, פתיב (שם א) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְכַתוּב בְּמִן (שמות טז) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בוֹ. פִּינּוֹן שְׁלָא נִמְצָא בוֹ מְזוֹנוֹת, אִיזוּ בְּרָכָה נִמְצְאָת בוֹ?

אֵלָּא כִּף שְׁנִינוּ, כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁלַמְעֵלָה וְשְׁלַמְטָה תְּלוּיוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְשְׁנִינוּ, לְמַה לֹא נִמְצָא מִן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי? מִשּׁוּם שְׁמֵאוֹתוֹ יוֹם מִתְּבַרְכִים כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים הָעֲלוּיוֹנִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נוֹתֵן מְזוֹנוֹ לְמִטָּה, כָּל אֶחָד בְּיוֹמוֹ, מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שְׁמִתְּבַרְכִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

ומשום כף, מי שהוא בדרגת האמונה, צריך לסדר שלחן ולתקן סעודה בליל שבת כדי

אינון שיתא יומין, דהא בההוא זמנא, אזדמן
ברכה, לאתברכא כל שיתא יומין דשבתא,
וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא. ועל
פך, בעי לסדרא פתוריה בליליא דשבתא,
בנהמי ובמוני.

רבי יצחק אמר, אפילו ביומא דשבתא נמי.
רבי יהודה אמר, בעי לאתענגא בהאי
יומא, ולמיכל תלת סעודתי בשבתא, בגין
דישתכח שבועא וענוגא בהאי יומא בעלמא.
רבי אבא אמר, לאזדמנא ברכתא באינון יומין
דלעילא, דמתברכאן מהאי יומא. והאי
יומא, מליא רישיה דזעיר אנפין, מטלא
דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכלא, ואטיל
לחקלא דתפוחין קדישין, תלת זמני, מפד
עיל שבתא, דיתברכון בלהו כחדא.

וער דא בעי בר נש, לאתענגא תלת זמנין
אלין, דהא בהא תליא מהימנותא
דלעילא, בעתיקא קדישא, ובזעיר אנפין,
ובחקלא דתפוחין. ובעי בר נש לאתענגא
בהו, ולמחדי בהו. ומאן דגרע סעודתא
מנייהו, אחזי פגימותא לעילא ועונשיה
דההוא בר נש סגי.

בגני פך, בעי לסדרא פתוריה, תלת זמני,
מפד עייל שבתא, ולא ישתכח פתוריה
ריקניא, ותשרי ברכתא עליה, כל שאר יומי
דשבתא. ובהאי מלה, אחזי, ותלי מהימנותא
לעילא.

רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת
סעודתי בשבתא, קלא נפיק ומכרזא
עליה, (ישעיה נח) אז תתענג על יי, דא סעודתא
חדא, לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין.
והרפכתיה על במתי ארץ, דא סעודתא
תנינא, לקבל חקלא דתפוחין קדישין.

שיתברך שלחנו כל אותם ששה
ימים, שהרי באותו זמן מזדמנת
הברכה להתברך כל ששת ימי
השבת, והברכה לא נמצאת
בשלחן ריק, ועל פך צריך לסדר
שלחנו בערב שבת בלחמים
ומזונות.

רבי יצחק אמר, אפילו ביום
השבת גם. רבי יהודה אמר, צריך
להתענג ביום הזה ולאכל שלש
סעודות בשבת, כדי שימצאו
שבוע וענג ביום הזה בעולם.

רבי אבא אמר, להזמין ברכה
באותם ימים שלמעלה
שמתברכים מן היום הזה, וביום
הזה מלא ראשו של זעיר אנפין
מטל שנוחת מהעתיק הקדוש
הנסתר של הכל, ומטיל לשדה
התפוחים הקדושים שלש פעמים
משונכסת שבת, שכלם יתברכו
כאחד.

וער זה צריך אדם להתענג שלש
הפעמים הללו, שהרי בזה תלויה
האמונה העליונה - בעתיק
הקדוש, ובזעיר אנפין, ובשדה
התפוחים. וצריך אדם להתענג
בהם ולשמח בהם. ומי שגורע
סעודה מהם, מראה פגם למעלה,
וענשו של האדם ההוא גדול.

משום פך צריך לסדר שלחנו
שלש פעמים משונכסת שבת,
ולא ימצא שלחנו ריק, ותשרי
עליו הברכה כל שאר ימות
השבת, ובדבר הזה מראה ותולה
את האמונה העליונה.

רבי שמעון אמר, זה מי שמשלים
שלש סעודות בשבת, קול יוצא
ומכרז עליו: (ישעיה נח) אז תתענג
על ה'. זו סעודה אחת פנגד
העתיק הקדוש של כל הקדושים.
והרפכתיה על במתי ארץ - זו
סעודה שניה פנגד שדה

והאכלתיך נחלת יעקב